

Veteranen

Ja maar, 29 juni is toch al voorbij en dan is het toch de Veteranendag? Waarom dan nu nog in augustus de veteranen als onderwerp? Dat is heel eenvoudig. Op 15 augustus herdenken we de bevrijding van Nederlands Indië van de overheersing van de Japanners. Er kwam toen een einde aan een zware onderdrukking van drie jaren, die heel veel leed heeft gebracht bij de bevolking van dat overzeese gebiedsdeel van Nederland. En de Japanse ellende was nog maar net voorbij of een aantal vooraanstaande Indiërs riep op 17 augustus 1945 de onafhankelijkheid van Indonesië uit en dat was voor velen van hen, die net bevrijd waren een nieuwe bron van leed en ontberingen.

Op de Veteranendag van 29 juni ligt toch vooral de nadruk op de veteranen uit de Tweede Wereldoorlog in het Westen en de operaties van Nederlandse onderdelen in vreemde landen na die tijd, zoals Korea, Libanon, Afghanistan, e.d. Bij de herdenking van al die operaties valt de bezetting van Indië en de rol van de militairen in die tijd en in dat overzeese deel van ons land een beetje in het niet. Het was immers ook zo ver weg en van de huidige moderne communicatiemiddelen konden we alleen nog maar dromen. En omdat het nu hun tijd is wil ik aandacht geven aan de veteraan in het algemeen.

We kunnen niet zeggen dat Nederland bepaald een martiaal en militaristisch land is. De tijd van de grote zeeslagen van De Ruijter en de Evertsens en Joost de Moor liggen al eeuwen achter ons en de laatste veldslag op het land die we uitvochten was de strijd rond de Grebbeberg. Alle andere veldslagen in 1944 en 1945 in ons landje werden vooral door buitenlandse troepen gevoerd. De Prinses Irenebrigade werd weinig in de strijd betrokken. Toch kenden we wel veteranen en dat waren dan vooral oud KNIL-militairen, die in Bronbeek bij Arnhem verbleven. Meestal waren dat mannen, die na hun actieve dienst alleen stonden, omdat ze geen familie meer hadden en ze werden vooral ten tonele gevoerd als decor bij een parade.

Prins Bernhard komt de eer toe de oudstrijders mede op de kaart te hebben gezet. Daarin werd hij gesteund door de diverse bestaande verenigingen van oud militairen, maar ook door de gewone Nederlanders, die massaal afkwamen op de herdenkingen in Wageningen, Oosterbeek en Groesbeek, enz.. Van die laatsten kregen de bevrijders de erkenning, die ze verdienden, want zij en hun gevallen strijdmakkers hebben ervoor gezorgd dat wij nu in vrijheid kunnen leven en vrijuit onze mening kunnen zeggen zonder angst daarvoor gestraft te worden.

Na de 2^e Wereldoorlog hielpen veel Nederlandse militairen de vrede te handhaven in vreemde oorden en leverden daarmee ook een belangrijke bijdrage aan de opbouw van die streken. En zij deden en doen nog hun werk in vaak heel moeilijke en gevaarlijke omstandigheden met gevaar voor hun leven. Daarvoor verdienen zij alle hulde.

Veteranen? Laten we voorzichtig en trots op hen zijn, want zij beschermen ons tegen gevaren, die we niet kennen of niet willen zien. Vandaar hierbij een symbolisch “Geef Acht” voor deze mannen en vrouwen.

Reageren? a.dekok@kbgoes.nl

Augustinus